

glæder mig, at dette lader til at finde Bifald hos den ærede Minister, og saa siger jeg, at den ærede Minister vistnok vanskelig vilde kunne — ja, lad mig bruge et Udtryk, som blev brugt forleden her i Salen — vente, at vi skulde plante en smukkere Rose paa hans Grav; end den, at han havde været med til at sætte sit Navn under en Lov, som gav os en fri Valgret. Det er ærlig ment, og jeg kunde undre netop denne Minister, at han blev denne Mand. Naar det ærede Medlem fra Aarhus mente, at der ingen Partistrid var i Kommunerne, saa skulde jeg dog have set meget feil, om der ikke har været en varm Kamp navnlig i Aarhus ved de kommunale Valg, eller ogsaa maa i alt Fald Bressen ikke have sagt Sandhed. Der har endogaa i den allerseneste Tid lagt sig en varm Interesse for Dagen der, og naar det ærede Medlem vilde se hen til sin Naboby, Nanders, saa er jeg overbevist om, at han vilde finde, at der har været en meget varm Kamp der (S. Re: Hør!). Den ærede Repræsentant for Nanders siger „Hør“ og det er altsaa bekræftet, hvad jeg her siger, saa at det skulde undre mig, om det ærede Medlem for Aarhus skulde kunne have Ret i, at Partiernes ikke vise en varm Interesse for Sagen navnlig derved, at de reise sig med Kraft, hver Gang der er Valg. Men desværre maa det ene Parti ligge under, fordi vi have en Valglov, som giver den lille Del en privilegeret Valgret, og jeg antager, ja, jeg er endogaa temmelig overbevist om, at det ærede Medlem maaste vil befæste sin Stilling, ikke saa lidt mere i Aarhus, end jeg nok tør sige, at den er nu for Tiden, hvis han var med til at hjælpe et saadant Lovforslag som det foreliggende igjennem. Jeg skulde haabe, at denne Slags Ankere i hans Savn vilde være mere sikke for ham end de, han hidtil har havt at holde sig til. Men i ethvert Fald bliver dette jo det ærede Medlems Sag, og jeg kan kun beklage, at jeg ikke faar det ærede Medlems Støtte; jeg vilde ønske det; thi naar vi faae det ærede Medlem med, saa ville vi rimeligvis faae Flere med, og jeg næver ingen Misundelse, tværtimod, det ærede Medlem er mig særdeles velkomment til enhver Tid, naar han vil hjælpe mig og mine Venner med at faae denne Lov igjennem. Jeg gjør denne Bemærkning, fordi man ofte er tilbøjelig til at mene, at det er Personerne, man er imod; men Personerne ere mig ligegyldige, det er blot Sagen, som det for mig kommer an paa (Mørk: S. alle Sager?). Det ærede Medlem siger, at det er i alle Sager, vi ere imod hinanden (Mørk: Nei!). Det var altsaa en Misforstaaelse, saa naagede det ærede Medlems Bemærkning ikke rigtig mit Dre. Som sagt, jeg vil paa det Indtændigste anbefale dette Forslag; om det end ikke nu giver den fulde ubestriktede Frihed i Valgretten, som man kunde ønske, saa giver det dog en saadan Frihed, at jeg er vis paa, at man i lange Tider vil være tilfreds, og

jeg skal i Særdeleshed anbefale det, fordi det i sine Valgbestemmelser for Amtsrådets Vedkommende har været overordentlig heldigt. Der vil ganske vist Ingen for Lovens paastaa, at den Ordning, vi nu have, hvorefter hvert Sogneraad sender en Valgmænd hen for at vælge den største Halvdel af Amtsrådet, er heldigt. Naar man derimod gaar over til dette Lovforslags Bestemmelser, vil Valget blive foretaget af Valgmænd, to i enhver Sognekommune og valgte iblandt de til Sogneraadet Valgberettigede. Dette er saa simpelt og retfærdigt, som tænkes kan, skulde jeg tro, og Grunden, hvorfor jeg næver dette Punkt først, er den, at der med Hensyn til Valgmaaden til Amtsrådet er fuldt saa stor Trang — i alt Fald hos os — til en Forandring som med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Valg til Sogneraadet; thi det kunde nok være, at jeg fuldt saa vel som det ærede Medlem for Aarhus kunde sige, at der i min umiddelbare Nærhed just ikke har været store Partikampe om Besættelsen af Pladserne i Sogneraadet, men ikke desto mindre er jeg vis paa, at det store Flertal i min Egn vilde hilse en Lov som den foreliggende med Glæde. Jeg skal her sige, at jeg ofte har den Fornøjelse at høre de Begjæftigede udtale, at de ikke kunne forstaa, hvorfor man til forskjellig Tid og paa forskjelligt Sted skal vælge Medlemmer til samme Raad, og at man ligesaa godt kan vælge Medlemmer i Forening. Jeg næver dette som et Exempel paa, at der i de begjæftigede Klasser kan være Folk, der ere lige saa frisuibede som vi Andre, men i Modsetning dertil skal jeg indrømme, at der blandt os findes nogle lige saa store Stolaristokrater som i den anden Klasse. . . .

Formanden: Skjøndt jeg formoder, at der ikke er ment noget Fornærmeligt ved dette Udtryk, er det dog ikke rigtigt at bruge det.

Hjør: Nei, jeg vil Ingen fornærme, jeg vil kun fremdrage Kjendsgjerninger, og jeg skal henstille til det høitærede Thing, om der ikke findes saadanne. — Den ærede Ordfører lagde Ministeren paa Sinde, at han tidligere havde indtaget en anden Stilling til Love af denne Beskaffenhed, end han nu gjør, idet den høitærede Minister, da han som Medlem indtog samme Plads, havde forsvaret ganske lignende Ansjuelser, som den ærede Ordfører nu forsvaret. Ja, det er meget rigtigt; men det Uheldige derved er, at det ikke er saa sjældent, at den samme Mand, til een Tid forsvaret denne eller hin meget frisuibede Grundsetning og til en anden Tid forsvaret den stik modsatte. Man har jo ogsaa Mænd, der have været meget urige for at skaffe os den gennemførte Grundlov, som den hedder, med dens Valgbestemmelser, der ere en ikke liden Hindring for, at et Lovforslag som dette kan gaa igjennem, og de samme Mænd